

01-06-2011

Til Naturstyrelsen - naturplanlægning og biodiversitet
Vedr. jnr. NST-4100-00018
Ref. Lhans

Høringsvar vedr. udkast til bkg. om hold af mårhund i fangenskab.

Indsendt af Verdens Skove.

Vi bifalder i Verdens Skove at hold af mårhund med nærværende udkast til bkg. håndteres så kontant som tilfældet er. Herunder ikke mindst, at hold af mårhunde i medfør af bkg.'s §4 ophører med at eksistere senest efter en årrække, som svarer til den maksimale levealder for mårhunde.

Vi er i den usædvanlige situation, at vi ingen ændrings- eller forbedringsforslag har til udkastet som det foreligger. Nedenfor vil vi i stedet benytte lejligheden til kort at kommentere på dels debatten om mårhunde, og dels perspektiverne for de øvrige invasive arter.

Debat om bekæmpelse af Mårhunde

At der i kølvandet på indsatsplanen mod mårhunde for et halvt år siden er rejst tvivl om mårhundens potentielle skadevirkning som invasiv art (Naturesyn på P1 16-01-2011, Weekendavisen 25-03-2011, Politiken 01-05-2011 m.v.) ændrer ikke på vores holdning til sagen. Vi kan kun håbe at kritikerne har ret i at "terminatoreffekten" er overdrevet, men det er stadig en eksotisk dyreart om intet har at skaffe i den danske natur. Og selvom dens effekt skulle være blot mildt invasiv, så er visse arter af ynglefugle i bl.a. våde naturtyper så tilpas pressede allerede, at vi ikke bør tillade selv en marginal yderligere forværring. Det er meget svært at forestille sig, at et laissez-faire scenario med frit ynglede mårhunde ikke vil lægge yderligere pres på nogle af de trængte arter. Desuden kan vi jo til enhver tid vælge at opgive indsatsen, men skal den bekæmpes skal det være nu. Vi tror på at det er muligt at holde nogenlunde trit med indvandring fra den tyske bestand. I hvert fald vil det være klogt at indhøste nogle erfaringer på dette punkt.

Perspektiver for øvrige invasive arter

Indsatsplanen og bekendtgørelsen om hold af mårhund sætter ny standard for bekæmpelse af invasive arter. Det er isoleret set en særdeles positiv udvikling, men det retter også samtidig fokus mod den øvrige indsats mod invasive arter. Princippet om, at man med alle forhåndenværende midler både hindrer yderligere tilførsel til den vildtlevende bestand, og efterstræber den eksisterende bestand, ser vi gerne generelt udbredt indenfor forvaltningen af invasive arter, hvor det er formålstjenligt. Mest oplagte emner for en sammenligning er de større landlevende arter af pattedyr, dels de endnu ikke udbredte arter som vaskebjørn, sumpbæver og bisamrotte, og dels - og måske især - amerikansk mink, som i høj grad er et problem i samme naturtyper som mårhunden. Et problem, der i modsætning til mårhundens effekt på den danske natur, er ganske veldokumenteret. Det er ingen overdrivelse at sige, at amerikansk mink undslipper i en lind strøm fra pelsfarmene, uden at der gøres noget effektivt ved problemet. Det viser den høje andel af de fangne dyr, som er nyundslupne. Den praksis bør ophøre. At en del af problemet skyldes hæværk er desværre ikke et argument naturen kan bruge til noget. Det tilføjer blot vægt bag vores holdning om, at kravene til sikring imod undslupne dyr på minkfarmene på flere

punkter skal øges betragteligt. Muligvis hjælper det hvis pelsindustrien selv bliver faktureret for bekæmpelsesindsatsen, eller måske skal der andre metoder til. Men så længe dette ikke er på plads, er det et regulært sisyfosarbejde at bekæmpe amerikansk mink i naturen. Når denne læk så til gengæld er effektivt stoppet, så vil en forstærket indsats jvf. princippet om alle til rådighed værende midler for minkbekæmpelsen være nødvendig for at få reableret de ynglefugebestande, som minkene har decimeret.

Mvh., på vegne af Verdens Skove,

Jørgen Muldtofte

talsperson for dansk natur.